

Waor of niet waor ?

Dick van Bloemendaal, tekening Gerard Schut

Hele kleine verhaaltsjes die soms warkeluk gebeurd bin en verhaaltsjes die ik uut mun duum 'ezeugen het. Vur julie un vraag, mar vur mien un weet, welke wel of niet waor bin.

De deres Termaat

An de Ruwendaolseweg woenden Jans en Stien Termaat, twee oengetrouwde deres, in ut ouweluk huus, naodat dur ouweluu 'e sturven waren. Ze han un paar koeien, un koppeltje kiepen en

ganzen, un paar geiten en un bok. Die bok gebruikten ze um geiten te dekken vur ut naogeslacht. Ze bedreupen dur eigen zowat helemaal mit de koeiemelk, de eier, de greunte en erpels uut de hof. Mit vekantie gingen ze nooit, daor han ze geen tiet vur meenden ze, en bovendien mossen de beesten elke dag verzorgd worren.

Umdat ut un paar aordige deres waren han ze veul anloop uut de buurt, behalve op zondag, dan wouwen ze geen vesite hen, want dan stung de kaarktelefoon an en luusterden ze naor de preek

van de domenee.

Ut boerewark was geen enkel probleem vur ze: melken, de hof biehouden, ut vee verzorgen, ploegen, botter en keis maken, de schuren karmelemen en of en toe un plank vernieën as dur us één verrot was, ut was normaol wark vur ze. *Un probleem han ze wel mit ut hooien, dat was warkeluk te zwaor vur ze, veural ut opsteken in de hooibarg. Mar door hen ze altied un daggelder vur in 'e huurd, die 'smargus in alle vrogte kwam um ze un dag te helpen.*

Meestal han ze un wat ouwere keel, mar op un keer kwam Hans, un jonge vent van hun leeftied en dat leek de deres wel. Hie kos dur goed mee overweg, mar niet alleen mit warken, ok mit z'n mondje wist'ie z'n eigen aordug te redden. Mit ut eten kwam 'ie pas goed los, hie vertelde de ene nao de andere mop. Ut waren eerst allemaol nette moppen, mar nao verloop van tied begossen ze wat schunniger te worren en woender boven woender zeien de deres dur niks van, ze lachten dur mar un beetje um.

Toen de hooitied vurbie was nammen ze ofscheid van um en be-loofden dat'ie volgend jaor weer kos kommen. Mar zolang duurde ut niet, un paor weken laoter stung'ie al weer op de stoep. Dat gung un paar maonden an en toen kreeg Jans zinnugheid an Hans en hie zag Jans ok wel zitten, ze raakten straf an de verke-ring, tot ongenoegen van Stien, want die had ok wel verkering mit Hans willen hen. Op un avend begos ze dur mit dur zuster over te praoten, en die kos dur wel begrip vur opbrengen, ze zou ut dur mit Hans over hen.

Toen Hans dur van heurde was'ie niks verbouwereerd, want hie had de verliefde blik van Stien ok al lang op'emarkt. Ze bin mit z'n dreeën over ut probleem gaon praoten en ze hen toen mar be-sleuten dat Hans de ene week mit Jans zou vrieën en de are week mit Stien. Mar door kregen de deres laoter spiet van, want volgens hun karkelijk geleuf kos dit natuurluk niet. Ze hen Hans toen mar

de bons 'egeuven, want ze zaggen ok wel in dat ze dit niet kossen volhouwen tegenover de gemeente. Laoter hen ze alle twee un nieë vent 'etruffen en bin ze gelukkug 'etrouwd. De boerderie is verbouwd tot un dubbele woening, waor ze noen mit z'n allen, mar wel apart, un gelukkig leven lieeën.

+++